

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zopet On.

Iz prvostolnice naše poslal je zopet profesor Šuklje pod naslovom „Svojim prijateljem“, nov „pronunciamiento“ v dežel. Bil je pa že tudi skrajni čas, kajti kakor sam pravi, hodili so njegovi prijatelji „povešenih glav“ okolu, bili so v neprijetnem in mučnem položaji, ker je njih gospod in mojster tako trdovratno molčal in v marsikaterem prijateljskem srci je baje že kalila misel, ni li morebiti Šuklje vender kriv prorok, nekak slovensk Mahdi.

Sedaj zravnal jim jim je glave zopet po konci, kajti „Roma locuta est“. A dasi je govoril On, vender še dvomimo, da bi stvar bila rešena, dvomimo, pa tudi, da bi njegovi pristaši vsled tega odgovora dobili zopet prejšnjo živo vero vanj. Osem dnij zvišal se je v ljutih spopadih, krčevita boleost kaže se v vsakej vrstici, a kljub vsem naporom, kljub vsemu zvijanju ni dosegel tega, kar je namerjal njegovo opravičevanje čita se kaj slabo in nas potrjuje v prepričanju, da je vse res, kar smo pisali.

Vsled naše notice „Kdo Mu je kos?“ in vsled članka v „Slovenici“ z naslovom „Kranjski državni poslanci pa dolenski železnica“ bil je Šuklje zares v škripih. Dokazati mu je bilo, da je z minister-skim predsednikom grofom Taaffe-om res govoril o dolenski železnici. Poglejmo, kako se mu je to posrečilo. V 1. dan t. m. bil je tisti srečni trenutek, ko je Šuklje stopil k grofu Taaffe-u po milo, s katerim bi opral svoje maroge. Vprašal je ekselencu, je li res deputaciji kranjskih poslancev dal tak odgovor glede člankov v „Lj. L.“ št. 74. in 76. o dolenski železnici, kakor smo mi pisali.

Grof Taaffe mu je odgovoril, „da ga je jeden izmej kranjskih državnih poslancev vprašal, ali je res on, ministerski prvosednik grof Taaffe članka „Lj. L.“ o dolenski železnici št. 74. in 76. naročil („Auftrag gegeben“) ter proti njih spisatelju, prof. Šuklju se izjavil, da država sploh ne namerava podpirati zgradbo dolenske železnice, in da je on na to odgovoril: „Ob und was ich mit Professor Šuklje über die Unterkrainer Bahn gesprochen habe, ist mir nicht mehr in Erinnerung. Dass aber weiss ich gewiss, dass die bewussten

Artikel nicht über meinen Auftrag geschrieben worden sind.“

Ta odgovor je jasen dovolj. Grof Taaffe se ne spominja, da bi bil sploh kaj govoril s Šukljem o dolenski železnici, isti grof Taaffe, ki ima tako živ spomin, da se je nasproti našim poslancem celo osobne zadeve spominjal, zaradi katere je Šuklje k njemu prišel. In vender bi mi mislili, da je dolenski železnica vsaj tolike važnosti, kakor premeščenje jednega prevročekravnega profesorja iz Ljubljane na Dunaj. Profesor Šuklje torej s tem prav nič ni omajal naše trditve, niti dokazal, da je z ministrom o dolenski železnici res govoril. Pa recimo, da bi bilo temu tako, da je govoril o dolenski železnici, morale so njegove besede biti izredno mlačne in nikakor ne prepričevalne, da se grofu Taaffe-u ni niti vredno zdelo, zapamtiti si jih. In tak ničev vspeh, tak „fiasco“ naj bi bil reklama za bodočega zastopnika Dolenjcev?

Šuklje sam je čutil, da to ni pravi lek za njegovo „smrtno rano“. Zatorej silil je še dalje v grofa Taaffe-a, čital in prelagal mu celo Lj. L. do odstavka: „Kompetentni krogi so tega mnenja, da je ta progá dosedaj le bolj lokalnega pomena...“, na kar mu je grof Taaffe, kateremu so te litanije menda že presedale in bi se bil rad znebil nadležnega obiskovalca, segel v besedo: „Jetzt glaube ich erst recht, mit Ihnen die Sache besprochen zu haben. Das sind ganz meine Ansichten. Und wenn ich es Ihnen damals nicht gesagt habe, so hätte ich es Ihnen sagen können, denn anders lässt sich die Sache überhaupt nicht durchführen.“

Priznavati se mora ministerskemu predsedniku, da se je jako diplomatski izrazil. Kdor pazno prečita te vrste, uvidi takoj, da Taaffe ničesar priznal ni. Pravi sicer, da se mu dozdeva, da je o tem govoril, a takoj pristavi, če pa nesem govoril bil bi govoriti mogel, — da sem hotel, ali da je bilo sploh kaj govora o tem.

Tudi tukaj zdrsnil je Šuklje ob grofa Taaffe-a diplomatske gladkosti in mi ne vidimo niti najmanjšega povoda, da bi njemu več ali vsaj toliko verjeli, kakor našim poslancem, zlasti, ker to ni prvokrat, da smo Šukljeja zasačili na širokem tiru

neresnice in laži. Opominjamo ga le na „Sokolovo“ aféro, opominjamo na to, kar je pisal o „Narodni tiskarni“ in o „Škratu“. Javno očitalo se mu je, da je vse, kar je pisal, laž in obrekovanje, a niti črhnil ni, marveč vse to ne baš laskavo očitaje mirno utaknil v žep. Celó v najnovejšem „pronunciamiento“ ni pisal resnice, kajti ako zatrjuje, da je uredništvoma odposlal popravka, to vsaj, kar se nas tiče, ni istinito, sicer bi ga bili morali že včeraj dobiti. Zategadelj in iz mnogih drugih vzrokov ne uživa Šuklje pri nas toliko verodostojnosti, da bi mu v tej zadevi verovali. Mi se držimo tega, kar so govorili naši gg. poslanci.

Zatorej tudi popravka ne bomo vsprejeli. Imamo k temu tehtnih vzrokov. Prvič, ker ne verujemo g. Šukljeju na besedo, da mu je grof Taaffe dal izrecno pooblastilo. Drugič: ker nikdar in nikjer trdili nismo, da bi bil grof Taaffe napominana Šukljejeva članka v „Lj. L.“ naročil, ker torej nemamo v tej zadevi ničesar popravljati. Tretjič: Ker smo trdno preverjeni, da so naši poslanci mož beseda in da so čisto resnico govorili. Četrtič in zadnjič: Ker je Šuklje s svojim zadnjim „pronunciamiento“ posredno sam potrdil, kar smo mi pisali, kajti tudi v tem slučaju obveljal je pregovor: „Qui s'excuse, s'accuse.“

Ne treba nam torej naočnikov, niti lupe, niti mikroskopa, ker imamo še vedno bistre oči. Naočnikov pa bode treba nekaterim dolenskim volilcem, da ne bodo glasovali za kandidata, ki zagovarja lokalno železnico, ki bi si rad zasluge pripisoval za železnico, za katero so drugi gospodje že delali, ko o Šukljeji in o njegovi metamorfozi še ni bilo sluha ne duha, za železnico, za katero je že dana koncesija za začetna dela, ne da bil Šuklje kaj k temu pripomogel.

Shod zaupnih mož slovenske Štajerske.

Maribor, dne 3. maja.

[Izv. dop.]

Shod, kateri je „Slovensko društvo“ danes sklicalo, bil je jako mnogobrojno obiskan. Iz vseh volilnih krajev zbrali so se v čitalničnih dvoranah zaupni možje iz Celja, Ptuja, Savinjske doline, Ko-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Jedendvajseto poglavje.

Nedeljska šola.

(Dalje.)

Da, da, rekel sem smehljaje, v njih je navstvo v dejanji.

Še več, odvrnil je, sama vera je v dejanji; pesni nam predočujejo, kako vera pridobiva dušo ter vse življenje prešinja. Kar nič mi ne razumemo onega napačnega razločka mej navstvom in vero; saj nemamo dveh vesti. Naravni človek je umrl z zadnjim nevercem; mi poznamo le kristijana. Kdor je kristijan, kristijan je povsodi: v cerkvi, v rod-bini, v občini, v državi.

Pobožni Naman, mislim, je radosten porabil to priliko, da je kako staro pridigo ponovil; mej tem so na srečo prišli do brezbiterskega templja. Bila je to že šesta cerkev, katere sem ta dan obiskal: le preveč pravična pokora za prejšnjo mladost!

Ustopili smo v bralnico, kaj obširen prostor, ki se je cerkve držal. V okroglih klopih je sedelo okoli dve tisoč otrok in mladih ljudi, v skupine razdeljenih; mej njimi so v rednem presredji stali pastirji in pastarice ljubeznive te črede; ali svari-telji (moniteurs) kot se kličejo. Pri ustupu Nemana je vstala zbrana množica; orglje so zapele vojno ko-račnico in na to so vsi ti mladi glasovi skup peli kratko pesen, godba pa jih je spremljala.

O Christ! nous sommes ta milice;
Contre l'ignorance et le vice
Nous marchons sans honte et sans peur.
L'amour, l'aumône et la prière,
Ce sont là nos armes de guerre;
Notre drapeau, c'est le Seigneur!

O Christ! notre chef! notre père!
Nous voulons vaincre la misère,
Et chasser l'infidélité;
Ne regarde point à notre âge,
Donne-nous sagesse et courage:
Nous défendons ta vérité.

Kaj je neka skrivna čarodejnost v otročjih gla-sovih? Ali leta, s katerimi postajamo bolj nemarni proti sebi samim, nam vzbujajo večo ljubezen do mladih duš, ki v življenje ustopajo, a njega nevarnosti ne poznajo? Tega ne vem; a močno me je

ganilo petje tej malih vojakov, ki so se tako hrabro pod zastavo sv. evangelija zbirali.

Koliko jih bode, premišljeval sem, v dvajsetih letih ostalo še zvestih tej zastavi? Nič ne de; vse-kakor krasen je pogled v mladino, ki je srčnosti in vere polna. Bog nas varuj onih osemnajstletnih starčkov, ki le na svojo sebičnost verujejo; Bog nas varuj onih kužnih duš, ki vse okužijo, česar se le zadenejo, ter za seboj le pogin in smrt puščajo.

Suzana je stala blizu mene; gospica je bila svariteljica (moniteur). Imela je dovolj opraviti, ker imela je podvojene poslušalce; in uporna je bila ta šola.

Kje pa je Dinah? zakričal je uporen glas. Dinah je moja učiteljica; tebe ne poznam.

Suzana je v naročje vzela upornico, ki se je jokaje branila. Potem jej je pošepetala dve besedi v uho. H kratu vrnilo se je smehljanje kot solnce po dežji.

Ali mi ga oblubiš? memrala je deklica.

Jutri, odvrnila je Suzana. Otrok je objel svojo novo učiteljico ter jej lici poljubil. Mir je bil sklenjen, pouk se začne.

Pouk je obsegal zgodovino Izraelsko za kra-ljev. Prvikrat, priznavam na svojo sramoto, sem se

njiškega okraja, posebno mnogobrojno pa iz Bistriškega in Mariborskega okraja. Volilnemu shodu voli se predsednikom dr. Radaj.

Na vprašanje „Slov. društva“ naznanila sta gosp. baron Gödel in gosp. župnik Božidar Raič, da vsprejmeta še nadalje kandidature v svojih dosedanjih volilnih okrajih. Ker vsa poročila in vsi navzočni možje iz dotičnih okrajev pravijo, da na druge kandidate nikdo niti mislil ni, postavita se imenovana gospoda jednoglasno, Goedel za Mariborski, Raič pa za Ptujski okraj kot kandidata. Dr. Vošnjak pa je naznanil, da ne more na noben način vnovič kandidature vsprejeti. Zbor obžaluje zgubo najstarejšega in najzaslužnejšega prvoboritelja v državnem zboru. Dr. J. Sernec iz Celja predlaga, da se na njegovo mesto postavi kot kandidat njegov brat g. Miha Vošnjak. Jednako željo izrekli so tudi pisмено zadržani rodoljubi iz Sevnice, Šoštanja itd. Zbor sklene torej priporočati za naslednika dru. Vošnjaku g. Mihaela Vošnjaka, kateri se naj potem svojim volilcem pri shodih, sklicanih po Celjskem volilnem odboru, predstavi.

Odbor „Slovenskega društva“ priporoča shodu zaupnih mož, da se vsprejme sledeča resolucija:

„Z ozirom na to, da so štajerski Slovenci v zadnjih dvajsetih letih pri vseh volitvah odločno izrazili voljo, da hočejo svojo narodnost ohraniti — z ozirom na to, da vkljub vsej pravičnosti, zmernosti in lojalnosti njih dotičnih zahtev se še do sedaj ničesar zgodilo ni za taistih uresničenje in da smo še vedno prisiljeni brez pomoči od katere koli strani boriti se za svoj narodni obstanek z neobzirnim nasprotnikom, kateremu so se v zadnjem času, proti postavi in v nasprotju z načeli zdrave pedagogike, celo ljudske šole deloma izročile — z ozirom na to, da so dosedanje poslanci štajerskih Slovencev naše težnje in pritožbe očito zastopali in zagovarjali, da pa neso mogli ničesar doseči, ker teh teženj in pritožeb vlada ni uvaževala ni državnega zbora večina in podpirala izdatno — z ozirom na to, da se le s poštenim in vsestranskim izvedenjem narodne enakopravnosti doseže zaželeni mir in sprava v deželi in zboljšanje žalostnih naših gospodarstvenih razmer: — izreka zbor zaupnih mož štajerskih Slovencev dosedanjim državnim poslancem gg. baronu Goedel Lanoyu, Božidaru Raiču in posebno tudi gosp. dru. Josipu Vošnjaku, kateri le po lastnej zahtevi izstopi iz njih sredine, svoje popolno pripoznanje in najtoplejšo zahvalo — nadejajoč se za gotovo, da bodo vsi novovoljeni naši poslanci z brezpogojno odločnostjo — in bodi si tudi s skrajnimi parlamentarnimi sredstvi zahtevali, da se dejanska enakopravnost tudi pri nas izvede in da se tako zagotovijo pogoji našemu narodnemu obstanku.

Pri tej resoluciji vname se živahna debata o političnih razmerah na spodnjem štajerskem. Debate se udeležijo gg. dr. Gregorič, deželni poslanec Jerman, Mihael Vošnjak, dr. Dominkuš, dr. Glančnik, kanonik dr. Križanič, dr. Skuhala, dr. Herman, dr. Jurtela, Dečko, Novak in več kmetov, mej temi Pišek iz Račja itd.

Poudarjalo se je, da se je moralo z obžalovanjem opaziti, da se slovenski poslanci s Kranjskega premalo brigajo za nas Slovence izven Kranj-

skega. Sami slovenski poslanci iz Štajerske pa ne morejo ničesar doseči. Če se poslanci s Kranjskega ne brigajo za nas v tej meri, kakor bi potrebno bilo, kako se bodo potem Čehi, Poljaki in nemški konservativci za nas brigali in potegovali? In bati se je, da se na Kranjskem ne bode nič spremenilo na bolje za nas.

In tako se je bati, da tudi v prihodnjih šestih letih ne bomo ničesar dosegli, kakor dozda nismo. Nasprotno, po žalostnih skušnjah, katere smo pod Taaffejevo vlado doživeli, se nam je celo bati, da naše razmere postanejo še bolj neznosne: Nikdar se še ni tako hudo in tako strastno germanizovalo, kakor ravno sedaj. Velikansko senzacijo probudijo besede dra. Gregoriča, ki nam kažejo, kako sodelujejo načelniki okrajnih zastopov in c. kr. okrajni šolski nadzorniki pri podeljevanju znanih Judeževih grošev mej učitelje, in kako okrajni nadzorniki s tajnimi ukazi deželnega šolskega sveta zapovedujejo učiteljem na slovenskih ljudskih šolah, da ti tako imenovane „slovenske“ šole v gornjih razredih spremenijo v popolnem nemške proti postavam in javnim naredbam deželnega šolskega sveta.

Nasvetovana resolucija se potem jednoglasno vsprejme.

Odboru „Slov. društva“ se prepusti, da se stavi in objavi volilni oklic in postavljene kandidate proglasi.

Hvalo izrekajoč vsem navzočnim, posebno kmetom, ki so v tako obilnem številu celo z oddaljenega Konjiškega in Bistriškega okraja na odborov poziv prihiteli k zboru, sklene potem dr. Radaj zborovanje, katero je trajalo od 3. ure popoldne do 6., in pri katerem se je pokazalo, da vsi navzočni in pa vsi Slovenci na spodnjem štajerskem vidijo jedino rešitev v odločnem, in če treba, tudi brezozirnem postopanju in da hočejo, neustrašeno, če tudi brez vsake podpore od inod, in zapuščeni in osamljeni, kakor dozda, potegovati se za narod svoj, dokler končno zmaga pravična stvar!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. maja.

Največ pozornosti obračajo na se v vseh kroninah avstrijskih državnozborske volitve. Če tudi novi državni zbor ne bode v obče dosti različen od sedanjega, pa vendar nekaj ga bode odlikovalo. Levičarjev bode v njem nekaj manj, a ti bodo, kakor že kaže volilno gibanje, skoro vsi odločni nemški nacijskinci, možje, ki rajši zatajé vsa liberalna načela, kakor bi se pa odrekli nemškemu gospodarstvu nad avstrijskimi Slovani. Število poslancev Knotzevega mišljenja se bode povečalo. Na štajerskem, Českem, Moravskem in v Šleziji izražajo Nemci na vseh volilnih shodih željo, da naj se bodoči nemški poslanci postavijo na ultranemško stališče. Levica iz tega volilnega boja ne bode prišla tako oslajljena, kakor so nekateri optimisti pričakovali, kar bode po številu poslancev zgubila, bode pa po njih odločnosti pridobila. Znana je že prislovice, da se glasovi ne štejejo samo, ampak tudi tehtajo, in to velja zlasti za opozicijo. Pričakovati imamo v prihodnji državnozborski dobi še velikih narodnostnih borb v parlamentu. Skoro gotovo je že, da se bode z nova stavlil predlog za uvedbo nemškega državnega jezika. Vsaj se je zato izrekla še zmerena stranka moravskih veleposestnikov. To

povedati moram, je bila hudo pohujšanje otrokom. Z jednoglasnim kričanjem so izživali Namana kot strahopetneža, ki se je hotel ob enem s svojo vestjo in s svojo koristjo poravnati. Vrlo, zlata mladina! ohrani si to sveto jezo. Napočil bode dan, ko ti bode Remon, Mamon ali Bal ponujal polno roko denarja ali pa časti, če ga bodeš molila. Srečen, kdor se takrat ne ukloni pred malikom ter žrtev svojega srca le Bogu samemu prihrani.

Potem je sledila povest o Gijezi, slugi prorokov, kaj spretnem možu, ki si je dal čudeže svojega gospoda plačevati ter je s tujimi zaslugami kupčeval. Kolika srd mej mladimi poslušalci! In kolika radost, ko je Suzana z debelim glasom, da bi proroka posnemala, izrekla strahovito zakletev:

Prejel si sedaj denarja in obleke, da bi kupil oljnikov, vinogradov, volov, ovac, slug in služkinj.

A tudi gobe Namanove naj se te primejo in drže tebe in vsega tvojega rodu na veke.

In Gijezi je odšel, ves pokrit z gobami, belimi kot sneg.

(Dalje prih.)

je jednacega pomena, kakor bi se bila izrekla naravnost za dr. Knotza program. Naj očitnoji iščejo še tako razlike mej volilnim oklicem moravskih veleposestnikov in oklicem zjedine levice, naj še tako kompromis v moravskem veleposestvu proslavlja kot pridobitev grofa Taaffeja, tega ne morejo tajiti, da je v narodnostnem oziru baš s tem kompromisom izginila srednja stranka na Moravskem, kajti pridružila se je Ultranemcem. Izrekla je, da zahteva nemški državni jezik; kaj drugega tudi najbolj zagrizen nemški nacijskinec zahteval ni. To je glavna in jedina važna stvar, vse drugo so le prazne in olepševalne fraze. Štirski Nemci so tudi na shodu v Gradci izrekli se odločno za ultranemški program. Vsi govorniki govorili so v tem zmislu in vsprejeli volilen oklic, v katerem se odobrava najskrajnejša nemška politika in pritiskanje Slovanov. Poslednje seveda je izraženo, kolikor se dá z lepimi besedami. — Desnica pa v državnem zboru najbrž ne bode razvila nikake energije, kakor je dozda ni. Hodila bode staro pot, k večjemu da se bode nekaj nemških konservativcev še bolj približalo levi. Da mislijo Čehi hoditi staro pot, to je izjavil dr. Rieger na volilnem shodu v Pragi. Opravičeval je tako politiko s tem, da Čehi ne smejo vreči vlade, kajti sami ne vedo, ali za to vlado kaj boljšega pride. Nadalje je dr. Rieger izjavil nado, da se bode polagoma dala uvesti narodna enakopravnost po vsej deželi. To pa hitro ne gre, zagradel morajo biti Čehi zadovoljni, če se nastavi pri vsakem oblaščtvu le jeden uradnik, zmogel obeh deželnih jezikov. Da bode uvedeno popo ne narodne enakopravnosti mogoče, treba je uvesti obligatorični pouk obeh deželnih jezikov v srednjih šolah. On misli, da bode zahtevanje po razdelitvi Česke potem samo ob sebi utihnilo, ko se bode znanje obeh deželnih jezikov dosti razširilo. Da so Čehi zadovoljni vsaj nekoliko s sedanjo politiko, se ne čudimo, kajti dosegli so vsaj nekaj, če tudi ne toliko, kolikor so pričakovali. Dobili so svoje lastno vseučilišče, več srednjih šol, glavna stvar je pa, da se na Českem tudi izvaja, kar se je obljubilo. Znana je jezikovna naredba izvela se je na Českem in Moravskem skoro popolnem, če tudi so se jej v okrajih z večiuoma nemškim prebivalstvom stavile jako velike ovire. Drugače je pri nas. Dosegli nismo skoraj nič. Kar se nam je dalo na papirju, se ne izvršuje. Sodišča se le malo brigajo za jezikovno naredbo. Na pripravnici se celo jeden onih predmetov poučuje v nemščini, ki bi se imel v slovenščini. Naravno je tedaj, da mi Slovenci ne moremo biti zadovoljni s sedanjo politik, ki le pospešuje naš narodni pogin.

Vnanje države.

V „Times“ piše se z Dunaja, da je gotovo, da se letos snideta avstrijski cesar in ruski car. Ta shod bode na avstrijski zemlji, kje, še ni določeno. O tem se še vrše dogovori.

Umrl je bivši srbski knez Aleksander Karadjordjevič, kakor poroča že včerajšnji naš telegram. Pokojnik bil je rojen 1806. leta v Topoli in bil je sin Črnega Jurija. Njegov oče se je z niskega stanu povzdignil v kneza srbskega. Dolgo pa ni vladal, kajti pregnali so ga Turki. Ko so leta 1842. pregnali Obrenoviče, poklicali so Aleksandra Karadjordjeviča na srbski prestol. Za svoje vlade je mnogo storil za Srbijo. Simpatij narodovh pa le ni mogel pridobiti, kajti dolžili so ga, da bogati na stroške dežele. 11. decembra 1858 ga je odstavila srbska skupščina in zopet postavila na prestol rodovino Obrenovičev, ki vlada še dandanes. Moral je bežati v Avstrijo ter se je naselil v Budimpešti. Potem je večkrat poskušal s pomočjo svojih prijateljev v Srbijo priti na prestol. Pa vse zarote neso imele vspeha. Ko je leta 1868. bil v Topčideru umorjen Mihajl Obrenovič, golžili so Karadjordjeviča, da je moralni prouzročitelj tega umora. Srbska sodnija ga je in contumacium obsodila na 20 let v ječo. Mestno sodišče v Pešti je l. 1870. ponovilo obravnavo in v prvi instanci ga oprostilo zaradi pomanjkanja dokazov, v drugi pa obsodilo na 4 leta teške ječe. S tega časa živel je knez Karadjordjevič internovan v Temešvaru. — Pri smrti pokojnika bila je vsa rodovina prisotna razun sina Arsena, ki je sedaj v Tonkingu, in sicer sina Peter in Jurij, sinaha princesinjo Zorka, ter hči gospa Nikolajevič s svojimi otroki. Brzobjavno izrekli so svoje sočutje cesar Fran Josip, car Aleksander, knez Nikita, in kraljica Izabela. Truplo se bode prepeljalo na Dunaj, kjer se bode na pokopališču sv. Marksa položilo v rodbinsko rakev.

Srbska skupščina zaključila se bode 13. maja. V poslednji seji se bode predložil zakon o preskrbovanju udov in sirot ljudskih učiteljev in kredit za napravo kaznilnic po evropskem uzoru.

„Praviteljstveni Vestnik“ objavil je ob stoletnici ukaza carice Katarine II., kateri je položil temelj sedanjim privilegijam ruskega plemstva, pismo carjevo plemenitnikom, v katerem se car spominja njih zaslug za prestol in domovino in v priznanje tega objavlja, da se bode osnovala posebna plemenitaška agrarna banka. — Minister notranjih zadev grof Tolstoj odpotoval je v Peterburg.

Da se Angleži in Rusi mirno sporazumejo, je vedno gotovejše. Posebno ruski car želi mirnega sporazumljenja. Veliko je neki k mirnemu sporazumljenju pripomogel upliv vojvodinje Edinburške, carjeve sestre, katere jako čišla Gladstona. Ruski odgovor na poslednjo angleško noto je že došel v

London. Rusija vspregleda je v principu, da se dogovor s 17. marca, ne pa dogodek s 30. marca predloži razsodbi kakega vladarja. Najbrž bode zato izbran kralj danski, četudi se sedaj tudi govori o cesarji Viljemu. Poslednjemu premalo zaupajo Angličani. Neko novejšo poročilo iz Kodanja že javlja, da sta že obe državi izbrali za razsodnika danskega kralja. H kratu se bodo pa začela pogajanja zaradi afganske meje, ki se bodo mirno dovršila, kajti v glavnih stvareh sta že obe državi jedini.

„Moniteur“ je že objavil kongijski zakon, katerega sta sklenili belgijski zbornici. Sedaj bode pa kralj objavil vsem vlastim, da je prevzel naslov, vladarja kongijske države.

Egiptovski ministerski predsednik, Nubar paša, obiskal je predčera francoskega generalnega konzula m. Taillandiera in se opravičil zaradi afere časopisa „Bosphore Egyptien“. Potem je francoski generalni konzul obiskal podkralja in mu objavil, da se obnovi zopet diplomatska zveza mej Francijo in Egiptom. S tem je ta stvar rešena.

Dopisi.

Iz Trsta 3. maja. [Izv. dop.] Kar sem Vam v zadnjem dopisu, ki je bil zaradi prevelike odkritosrčnosti zaplenjen, pisal, da bode pri letošnjih volitvah tekla kri, se je še preje uresničilo, kakor bi si bil človek mislil. Politično društvo „Edinost“ imelo je danes svojo sejo v sv. Križi, vasi Tržaške okolice. Zbralo se je mnogo poštenega in mirnega naroda. Nek odposlanec „Šalobarde“ prišel je pa delat združbo mej naš narod. Ko je ljudstvo čulo, da je jeden „Cikorijsa“ mej njimi, hajd nanj in ubili bi ga bili, ko bi ga odborniki in drugi rodoljubi ne bili branili. Da je to stvar on izzval, navajam vam tu, kako je to prišlo. Inel je s seboj psa in mu dal v gobec kos kruha. Ali hitro je potegnil psu kruh iz gobca in ga z velikim zaničevanjem vrgel mej Slovence, ki so pri mizi sedeli. To so še potrpeali, ali kmalu na to je prišel nazaj in se jako ošabno vedel. Kako da je prišlo na dalje, Vam niti povedati ne morem, ker to se je vršilo tako hitro, da so ga vrgli iz gostilne na ulico, ko bi bil trenil. Spremili so ga pred vas in mu priporočili naj odide, ker oni nadaljnih nastopkov, ko bi jih on prouzročil, nečejo odgovarjati.

Zopet se je vrnil in se vedel jako ostentativno. Narod je bruhnil na njega in gorje bi mu bilo, ko bi ne bili nekoji možaki izpostavili svoje življenje za radi njega. Ta mož je prišel prav s tem namenom gori, da bode mogel naš narod sedaj po svojem jako umazanem v Trstu od nobenega poštenjaka spoštovanem listu blatiti in psovati. Ali nam je malo mari za to, kako in kaj se usti „Šalobarda“.

Pristaviti pa moram neko malo opazko o Križkem županu, ki je ukazal razobešene slovenske zastave odstraniti, in ko je gostilničar razobesil avstro-ogersko zastavo, tudi isto prepovedal, da bi bilo bolje, ko bi bil s slavno žandarmerijo raje to nadzoroval, kakor pa da državne in narodne zastave prepoveduje. Irredentarski listi so kričali, da jih mi izzivamo, sedaj se pa vidi, kdo izzivlje, mi ali oni. Prvi boj se je pričel in gotovo se bode še nadaljeval, dokler ne bode „Cikorijsa“ razpuščena. Slavna vlada naj premisli posledice, ki utegnejo nastati vsled prevelike smelosti „Cikorjašev“. Narod naš je razburjen, treba, da ga pomiri vlada in pomirila ga bode le s tem, ako to društvo razpusti, kar tudi mi kot pravi in poštene Avstriji zahtevamo, ker to društvo nema ni jednega Avstrijca v svoji sredini, ampak obstaja iz samih Garibaldincev.

Slovinci! bodite vedno trdni na straži, ker Italijani vas hočejo uničiti, in vas zalezujejo. Kri je danes tekla, kri, ki bode marsikoga še razgrela, ker za volitev je narod ves razburjen. Treba dakle, da ga mirnejši elementi pomirijo, da ne bode slabih nasledkov za nas in za poštene Italijane. V nedeljo 10. t. m. gremo pa v Lindar blizu Pazina z veliko množico naroda, mej kojoj bode tudi 36 pevcev društva „Zora“ od sv. Ivana. Na svidanje v Lindaru!

Iz Knežaka 3. maja. [Izv. dop.] Ne čudite se, da tudi iz Knežaka zopet jedenkrat mej Vaše predale zaidem, povod temu mi je dala ustanovitev narodnega bralnega društva v Knežaku. O tem Vam hočem nekoliko poročati. Spominjate se morebiti še, da je v začetku tega leta nek gospod dopisnik iz Zagorja o priliki, ko je o Zagorskem bralnem društvu poročal, omenil, da tudi sosednji Knežani nameravajo bralno društvo ustanoviti. Govoril je resnico. Na sv. treh kraljev dan zbralo se je v gostilni gosp. Česnika okolu 25 Knežanov, Bečanov in sosednjih Zagorcev, da se pomenijo o ustanovitvi

bralnega društva. Vsi navzočni so obljubili, da, ako se bralno društvo ustanovi, pristopijo kot udje. Ker je bilo število za naše razmere dovolj veliko, volil se je začasni odbor, kateri naj bi takoj pravila postavil ter dotični oblasti v potrjenje odposlal. Da bi bilo potrjenje bolj sigurno in bi vlada ne imela uzroka pravil ovreči — prepisal je odbor taista od Zagorskega bralnega društva, kateremu jih je vlada pred dobrim letom potrdila. V treh tednih, sklepali so — dobimo pravila nazaj in društvo je ustanovljeno. Pa človek obrača, vlada pa obrne. Čez tri tedne dobijo res pravila nazaj — a nepotrjena — ker so, kakor dotični odlok pravi, — nekateri paragrafi nejasni, nerazumljivi. Ali ni to čudno, gospod urednik. Tista pravila, katera je vlada pred letom Zagorcem potrdila, ravno tista pravila je vis. c. kr. vlada Knežanom ovrгла. Ko sem jaz ta odlok zvedel, spomnil sem se nehote nekega gospoda, kateri mi je nekdanj rekel. „Priatelj, 2×2 je zmerom 4, to je istina — a včasih se pa dobe ljudje, ki pravijo danes $2 \times 2 = 4$ — a jutri $2 \times 2 = 5$.“ To mi je na um prišlo. Takrat mu tega nesem hotel verjeti — a sedaj mu pa pritrdim. — Nekateri pravijo, da svet ne napreduje — jaz pa pravim: svet jako napreduje, kar včeraj ni videl, vidi danes — kar mu je bilo včeraj umevno ko beli dan, mu je danes nejasno, nerazumljivo, li ni to napredek ali ka-li? Da tudi drugi neso bili tacega odloka veseli, si lahko mislite. Jeden je kričal: „Rekurs, rekurs na ministerstvo“. Drugi je zopet ves razjarjen upil: „Kje je doslednost? Kje ravnopravnost.“ Tretji je zopet menil: Za kolke jim je, za kolke.“ Kakor, da bi se vis. c. kr. vlada za teh par grošev ravno zmečila. Tako so vsi povprek kričali in upili. Slednjič so se vender pomirili, ko nekdo reče: „Gospoda, z upitjem ne bomo ničesar opravili. Vlada ne more biti odgovorna, ako ein ... von der ... eine Dummheit macht.“ — Pa zopet se jeden oglasi „tunaj gor, tunaj dol, zakaj pa ima vlada take ...“ Taki in jednaki klici so se čuli — in ne brez uzroka. Naj bi vsaj vlada na to gledala, da dosledno postopa — ako hoče zaupanje pri ljudstvu doseči. V nasprotnem slučaju ga nikdar ne bode, kar je tudi popolnem naravno, kajti katero ljudstvo bode imelo v tako vlado zaupanje, katera pravi danes „da“ in jutri v ravno taistih okoliščinah „ne“. Svet imenuje človeka, ki tako dela, muhastega. (Vladen namen je pa, mislim, vender višji in častiljivši, nego da bi se obnašala kakor kaka muhasta ženska.) In vender je v naši zadevi tako ravnala. Vprašam: Kako more vlada tako postopanje, tako nedoslednost opravičiti. Razmere se v teku jednega leta vender neso tako spreobrnile, da bi se mogla nanje sklicavati — postave so pa tudi še zmerom taiste. Ako so bila pravila Zagorskega bralnega društva vladi razumljiva, zakaj bi Knežka ne bila, ki so ravno tisto? Gospod urednik, pojasnite mi Vi to, jaz si ne morem, kako Vam bodem hvaležen.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Enketa) sestavljena iz zastopnikov c. kr. deželne vlade, deželnega odbora in c. kr. kmetijske družbe kranjske bavila se je včeraj in danes z vprašanjem, ali bi se deželnemu zboru kranjskemu predložila postava o komasaciji zemljišč in o razdelitvi pašnikov. Pri razpravi je tudi c. kr. dvorni svetnik Rinaldini od poljedelskega ministerstva. Predsednika c. kr. kmetijske družbe kranjske barona Wurzbach-a zastopa pri enketi podpredsednik gosp. Seunig, ker se je predsednik baron Wurzbach v zadnjem trenutku udeležbi pri obravnavah teh za napredek kmetijstva naše dežele toli eminentno važnih vprašanj odpovedal. Pač čudom se povprašujejo kmetovalci naše dežele in udje c. kr. kmetijske družbe kranjske, kako da nema gospod predsednik baron Wurzbach nikdar časa ali volje zastopati interese kmetijstva pri važnih zadevah in da ga mora pri občenem zboru kmetijske družbe, kakor tudi pri tej važni enketi zmirom zastopati podpredsednik g. graščak Seunig. Če nema g. baron Wurzbach volje, ali pa moči ne izvrševati svoj posel kot predsednik c. kr. kmetijske družbe, naj se pa kar brzo odpove. Saj mu menda podpis slovenski narodnosti toli sovražnega volilnega oklica nemških volilcev kranjskega veleposestva ni vzel še zadnjih moči!

— (Prvi Sokolski izlet), če bode ugodno vreme, bode v nedeljo 10. t. m. zjutraj ob 1/2 6. uri iz Ljubljane z godbo in zastavo po Gradišči na Tržaško cesto, preko Viča na Dobrovo, kjer bo

imel Sokol svojo mašo. Po maši pojde Sokol v Švico na zajutrek, od ondot pa v Kozarje h g. Hribarju, kjer bo skupno kosilo in pa veselica pod milim nebom. Okolica je lepa, oddaljenost pa kakor nalašč, da se bode tega izleta razun „Sokola“ samega udeležilo tudi mnogo razumništva slovenskega, „Sokolu“ naklonjenega. Ker bo imel „Sokol“ godee soboj gosp. Hribar ima pa jako okusno in dobro vino, nadejati se je prav zabavnega dne.

— (Umrli) je 3. t. m. na Lozicah v Vipavski dolini v 47. letu svoje dobe g. Kristijan Žvanut, brat prerano umrlega Matije Žvanuta. Kakor vsa rodbina, bil je tudi pokojnik izvrsten rodoljub in je dosti pripomogel k vzbujanju narodne zavesti na Notranjskem. Že dolgo časa hirajoč, mu je bila najslajša olahčitev čitanje slovanskih knjig. Lahka mu zemljica!

— (Politično društvo Edinost.) Podpisani odbor vabi vse ude in druge rodoljube, v prvej vrsti pa istrske Slovence na javni občni zbor, kateri bode v nedeljo dne 10. t. m. v Lindaru poleg Pazina. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Dnevni red: 1. Razgovor in predlogi o prihodnjih državno-zborskih volitvah. 2. Predlogi glede zboljšanja razmer v Istri. 3. Posamezni predlogi. Poznana je vsem slovanskim rodoljubom važnost narodnega delovanja v Istri, poznana je tudi borba tamošnjih Slovanov za svoj obstanek. Prav zaradi tega je treba, da se udeleže omenjenega javnega zbora rodoljubi ne le iz Istre, temveč tudi iz vseh drugih slovanskih krajev, da ondotni narod navdušimo za vstrajno delovanje. Kdor le more, naj pride 10. t. m. v Lindar. Oddaljeni se lahko vozijo po istrskeje železnici skozi Divačo do Pazina; od Pazina je Lindar še ne pol ure oddaljen. Iz Trsta odlazi vlak ob 7. uri zjutraj; v Divači je zveza in ob 11. uri dop. pride vlak v Pazin.

Odbor pol. društva Edinost.

— (Na včerajšnji letni živinski so-menj) prignalo se je 994 glav živine in sicer: 480 konj, 278 volov, 212 krav in 24 telet. Tudi ta pot prouzročilo je deževno vreme tako slab obisk somnja. Kupcev bilo je veliko, posebno Lahov in Korošcev, ki so pridno kupovali konje. Od več strani izrekla se je želja, da bi magistrat ne dovolil postavljati voz na konjsko sejmišče, ker potrebujejo veliko prostora ter ovirajo promet, kajti nekaterniki prihajajo kar s „parizarjem“ na sejmišče; za vozove določil naj bi se posebej prostor. K vsemu temu treba je pa, da se število redarjev pomnoži, saj je očevidno, da s 3 stražniki se nikakor ne more vzdržavati red na vsem sejmišči.

— (Za Narodni dom, v Rudolfovem,) oziroma notranjo opravo čitalniških dvoran, darovali so tekom meseca aprila: gg. Rajko Knific trg. pomočnik v Ljubljani in g. Fr. Knific trgovec v Planini, vsak po 3 gld. V pušici pri g. Brunerjevi nabralo se je 18 gld. — Vsim darovateljem izreka srčno zahvalo in se priporoča za nadalje odbor.

— (Mrtvega so našli) v soboto onega kramarja, o katerem se nam je nedavno poročalo, da je pal v Krko. Po glavi je bil neki pobit. Ne ve se, ali se je sam pobil, ali ga je pa kaka zločinska roka. Denarja so še sedaj našli pri njem baje nekaj čez sto goldinarjev. Ko so iskali njegovo truplo, ga neso mogli dobiti, sedaj ga je pa voda sama vrgla na suho.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rudolfovo 5. maja. Pri volilnih shodih in razgovorih z župani, duhovščino, učiteljsvom v Novomeškem okraji Pfeifer jedno-glasno vsprejet. Spletke oporekanja ovržene. Glavni volilni shod 14. maja v Gotni vasi.

London 5. maja. Dolenja zbornica obravnavala je poročilo o kreditu 11 milijonov. Vsi predlogi: da se zmanjša kredit, da se odloži debata in odloži zborovanje zavrgli so se. Kredit vsprejel se je s 120 proti 20 glasom. Vlada udala se je opoziciji v tem, da bode v četrtek razprava o tem vprašanju. Mej debato izjavil je Gladstone, da se gotovo od vlade ne bode zahtevalo, da bi za Afganistan reklamovala eventualno siloma naprej pomaknjeno mejo, katere emir ne želi.

Peterburg 5. maja. Polkovnik Zakrevski od štaba Komarovljevega dospe danes s poročili o dogodku ob reki Kušk.

Razširjeno zdravilo. Množica se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerij-skih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (11—3)

Eksekutivne dražbe.

(Iz današnjega uradnega lista.)

2. eks. držb. pos. Matije Permoserja iz Podhoma 15. maja v Radovljici.

Umrli so v Ljubljani:

29. aprila: Josipina Rus, hči izdelovalca dežnikov, 14 mes., Hrenove ulice št. 8, za gripo. — Janez Pogačar, po-sestni k, 32 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko.

30. aprila: Marija Mrak, delavka, 74 let, Kravja do-lina št. 11, za spridenjem trebušnih delov.

1. maja: Antonija Ovjač, delavčeva hči, 2½ mes., Karlovska cesta št. 22, za vodenico.

2. maja: Janez Gärtner, konduktarjev sin, 7 let, Bar-varska steza št. 6, za davico. — Marija Moller, strojevod-jeva žena, 46 let, Travnjske ulice št. 5, za jetiko.

3. maja: Andrej Kump, umirovljeni poštni konduktar, 73 let, Hrenove ulice št. 6, za otrpnenjem pluč.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. maja	7. zjutraj	727.60 mm.	10.6° C	sl. svz.	obl.	2.70 mm.
	2. pop.	726.90 mm.	16.4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	726.69 mm.	11.2° C	brevz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 12.7°, za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 90	kr.
Srebrna renta	82	25
Zlata renta	107	75
5% marcna renta	97	95
Akcije narodne banke	851	—
Kreditne akcije	288	40
London	124	60
Srebro	—	—
Napol.	9	83½
C. kr. cekini	5	84
Nemške marke	60	90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta	106	25
Ogrska zlata renta 4%	95	10
papirna renta 5%	90	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	113
Zemlj. ob. avstr. 4½% zlati zast. listi	125	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	112	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld	175
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	98
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v. .	210	75

Pristava

zapuščera pa z dobro zemljo išče se v najem. — Po-nudbe na: Viljem Friedrich, Döberney, Neu-stadt pri Arnau na Českem. (246—4)

Krčma na prodaj

v prijetnem, dobro obljudenem kraju na okrajni cesti Celje-Št. Jurij, le pet minut od železniške fabrike in postaje v Štoreh; poslopje je vse v dobrem stanu, obstoji iz 2 sob za goste, 2 sob za stanovanje, kuhinje, kleti, kegljsca, potem je kravji hlev in svinjak; zemljišča je 2 ½ orala zraven. Proda se zaradi rodbinskih razmer takoj prav za ugodno ceno. Več pove posestnika gostilne Apol. Pleše, pošta Štore, Štajersko. (226—3)

Slamniki za dáme in dekleta

še prazni, dobé se prav po ceni

na Bregu št. 2, „zum goldenen Schiff“, 1. nad-stropje, sobna št. 1. (256—3)

Št. 6772.

Razglas.

V ponedeljek dné 11. maja t. l. do-poludne ob 10. uri se bo pri tukajšnjem magistratu **mestna kopelj v Koleziji**

za leto 1885. po očitnej dražbi oddala v najem.

To se razglašja v splošno vednost z dostavkom, da se do dneva ustne dražbe prejemajo tudi pis-mene ponudbe in da se dražbeni pogoji v uradnih urah izvedo pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 21. dan aprila 1885.

Župana namestnik: Vončina.

CIRKUS AMATO.

Udano podpisana usojata si naznanjati čast. p. n. občinstvu in slav. vojaštvu, da je družba danes došla semkaj in da bode

prva predstava

kakor hitro mogoče.

Velespoštovanjem

Ferdo in Rudolf Amato,

vodji.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Deželna
Rogaška
slatina.
Tempeljski in Styria-vrelec.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice

za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi poduk	60 "
c) Fiziko in kemijo	60 "
d) Prirodopis	56 "
e) Zemljepis	26 "
f) Geometrijo	24 "
g) Malo fiziko	23 "
h) Domovinoslovje	20 "
i) Pripovedi iz zgodovine Štajerske	6 "
j) Opis krškega okrajnega glavarstva	30 "
k) Zgodovino štajerskih Slovencev	cena 1 gld. 20 kr.

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, potem: mali slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin cena 1 kr. ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske " 1 "

in zemljevid Krškega okraj. glavarstva " 5 "

Razglas.

Ker se je po Dolenjskem, posebno okrog Št. Jarneja konjska reja jako povzdignila, tako, da se v tej okolici dobijo jako lepi in plemeniti konji, je podpisano županstvo sklenilo, da se imajo o navad-nih štirih letnih semnjih, to je v četrtek po svečnici, v ponedeljek pred sv. Rešnjim telesom, 24. dan avgusta n v ponedeljek po dnevu vernih duš napraviti

semnji za konje.

S tem naznanilom torej se vabijo dolenjski konjerejci in kupci, da bi se semnjev v Št. Jerneji prav obilo udeleževali.

Županstvo v Št. Jarneji,

dné 1. maja 1885.

(263—2)

Josip Bučar.

Velika partija 1 (788—92)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 g.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

Uspešni lek za želodčne bolezni.
Z vinom mešana prijetna hla-dilna pijača. (125—5½)

Dobiva se pri g. Mih. Kastner-ji, kakor tudi pr, gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schlaffer-ji, Schus-nigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.

Naznanilo preselitve in otvorenja.

Prizadevajoč se opravičiti zaupanje, katero mi že več let skazujejo moji p. n. gostje in kupovalci in zadostiti potrebi po večjem prostoru, preselil bodem svojo

SLADČIČARIJO

v na novo pozidano hišo na Kongresnem trgu.

Otvorenje je bilo v 3. dan maja 1885.

Nobenega truda in nobenih stroškov se nesem ustrašil, da naredim svojo sladčičarijo za veličasten etablissement, in prizadeval se bodem, kakor do sedaj, s pazno postrežbo in izvrstnim blagom svoje goste in kupovalce zadovoljiti.

Posebno opozarjam na moje **gorke pijače**, kakor: kavo, čokolado, čaj, punš i. t. d., in imel bodem vedno, kakor do sedaj, najfinejši **sladoled** v bogatej izberi, kakor tudi priljubljeno **ledeno kavo**, **ledeno čokolado** in **punš à la glace**.

Za večjo zabavo p. n. gostov bode naročenih tudi več ilustrovanih listov in dnevnikov.

Za mnogobrojni obisk prosi z velespoštovanjem

RUDOLF KIRBISCH,

sladčičar na Kongresnem trgu.

(254—4)